

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

1. Slávnosť svätodušná: Zoslanie Ducha Svätého (4. 6. 2017)

Sk 1, 4-5

Keď boli spolu, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali zaslúbenie Otcovo – o ktorom (tak im riekol) počuli ste odo mňa (totiž) že Ján krstil vodou, ale vy o niekoľko dní budete pokrstení Duchom Svätým.

Bratia a sestry

Skúste si na chvíľu predstaviť kráľa zo stredoveku. Možno sa vám v mysli vybaví hrad s vežičkami, rytieri a dvorné dámy, rytierske súboje a podobne. Úrad kráľa bol v stredoveku považovaný za Božiu ustanovizeň, preto si poddaní svojich kráľov vážili a králi si žili vo svojom veľkom bohatstve. Kráľovo slovo sa rovnalo zákonu a proti jeho vyhláseniam sa nedalo odvolať. Dobrý kráľ rozumel, že jeho zodpovednosťou bolo chrániť poddaných vo svojom kráľovstve. Zabezpečoval hranice svojho kráľovstva, zdroje obživy a podobne. Kráľ mal teda veľkú mieru zodpovednosti, ktorá sa miestami rovnala až absolútnej moci.

Teraz si skúste predstaviť, že by si tento kráľ vôbec svoju moc neuvedomoval. Čo by sa stalo s jeho kráľovstvom? Čoskoro by bolo dobyté, jeho obyvatelia by sa dostali do otroctva a jeho majetky by boli rozkradnuté. Preto nestačí, ak kráľ zastáva iba svoju pozíciu kráľa. On svoju funkciu musí vykonávať a robí tak vďaka moci, ktorá patrí k jeho pozícii.

Bratia a sestry, my ako kresťania sme sa stali spoludedičmi Kristovými. V liste Rímskym sa píše: *Ale ak sme deti, sme aj dedičia a to dedičia Boží a spoludedičia Kristovi, ak s Ním trpíme, aby sme boli s Ním aj oslávení (R 8, 17)*. V Ježišovi Kristovi sme dostali nové postavenie. Stali sme sa príslušníkmi kráľovskej rodiny. Ako dedičia tohto kráľovstva sme dostali úlohu šíriť ďalej evanjelium. Ale aby sme boli schopní plniť túto úlohu, musíme objaviť a začať používať moc, ktorá je našou súčasťou a bez ktorej to nejde. Našou silou a mocou je Duch Svätý o ktorom dnes chceme hovoriť.

Počuli sme tie úvodné Ježišove slová zo skutkov apoštolských: *Keď boli spolu, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby očakávali zaslúbenie Otcovo – o ktorom (tak im riekol) počuli ste odo mňa (totiž) že Ján krstil vodou, ale vy o niekoľko dní budete pokrstení Duchom Svätým.*

Pán Ježiš im nenavrhol, aby zostali čakať na zaslúbenie, ani im neodporúčal, aby splnili Jeho slová. On im prikázal, aby neodchádzali z Jeruzalema až pokiaľ nenaplní Otcov sľub. Naplnenie Duchom Svätým je potrebné pre každého veriaceho človeka. Bez tejto Jeho moci nie sme schopní nič vykonať.

Vzkriesený Pán Ježiš vedel, že učeníci chcú túto správu rýchlo povedať ostatným ľuďom. Správu o tom, že Ježiš žije, že vstal z mŕtvych. Vedel, že nebude ľahké pre nich čakať 10 dní po Jeho vstúpení na nebesá na moc Ducha Svätého, ktorá naplní učeníkov a premení ich na apoštolov. Na začiatku Skutkov apoštolských čítame, že učeníci trávili celé dni so vzkrieseným Ježišom a počúvali Jeho reči o Božom kráľovstve. Skrátka boli pripravení pustiť sa do misie, ale chýbala im k tomu ešte vnútorná Božia sila, chýbal im Duch Svätý.

Pán Ježiš videl túžbu ich srdca a ako keby im hovoril: „Nezačínajte ešte so svojou službou. Nezačnite ešte kázať evanjelium po celom svete. Nezakladajte ešte žiadne cirkevné zbory, až dokiaľ nebudete vystrojení mocou Ducha Svätého.“

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Apoštol Pavel hovorí, že Ježiš Kristus dal tento príkaz 500 ľuďom (1. kor 15, 6). Lenže v Skutkoch apoštolských čítame, že po 10 dňoch sa tento počet ľudí scvrkol na 120 ľudí (Sk 1, 15). Čo sa stalo s tými ostatnými 380 ľuďmi? Je pravdepodobné, že po Ježišovom vstupeňí na nebesá každého dňa odchádzali ľudia z tej pôvodne 500 člennej skupinky. Nakoniec ich po desiatich dňoch pri zoslaní Ducha Svätého zostalo už iba 120. Možno si tých 380 ľudí, ktorí odišli povedali: „Vrátime sa späť do synagóg, začneme zakladať zbory a všade budeme hovoriť o Ježišovom vzkriesení a vstupeňí na nebo. Veď nemôžeme pri týchto úžasných správach premeškať ani jeden deň“.

Ich misijná služba sa veľmi rýchlo rozplynula a zanikla. Možno narazili na prvé problémy a odmietanie. Možno ani správne nevedeli, ako na to. Skrátka nerešpektovali Kristov príkaz, prekročili ho a robili veci vo vlastnej sile. Preto sa ich dielo tak rýchlo rozplynulo ako hmla, či vodná para. Nič z toho nezostalo. Pokiaľ ostatní apoštolí zostali v Jeruzaleme a na desiaty deň po Ježišovom vstupeňí na nebesá prijali moc Ducha Svätého v ktorej kráčali celým svetom a hovorili ľuďom o tom, že život s Ježišom Kristom dáva pravý zmysel.

Drahí veriaci, je to pre nás taký príklad, aby sme neprestupovali Božie príkazy a na druhej strane aby sme nerobili veci vo vlastnej sile. Skôr než sa osobne do niečoho pustíme, vždy by sme sa mali modliť: „Bože, je toto to správne miesto, kde ma chceš mať? Je toto Tvoja vôľa pre môj život? Je toto ten životný partner, s ktorým mám v manželstve naplniť Tvoju vôľu? Aká je teda Bože Tvoja vôľa s mojím životom?“

My potrebujeme byť v každom okamihu života tam, kde nás Boh chce mať. Lenže k tomu potrebujeme Božie vedenie Duchom Svätým. Ak sa Ním necháme viesť, Boh si nás použije. Ak však tvrdohlavo odmietame Jeho vedenie, naša služba skončí a život sa premení na jednu veľkú frustráciu.

Skúsme si všimnúť aspoň niekoľko označení pre Ducha Svätého v Biblii. Tie nám viac pomôžu pochopiť význam Jeho moci, charakteru a spôsobu, ktorým túži pracovať v našom živote.

Duch Svätý je prirovnaný k holubici. Evanjeliá nám hovoria, že Duch Svätý zostúpil na Pána Ježiša v podobe holubice. Holubice sú vo svojej podstate jemné a krehké stvorenia. Sú aj plaché a dajú sa ľahko odplašiť. Prídu si odpočinúť iba tam, kde sa cítia byť v bezpečí a v pokoji. Podobne koná Duch Svätý v našom živote. On v nás nebude pôsobiť automaticky, pretože prídem do kostola, pretože som pokrstený, pretože dávam peniaze do cirkvi. Duch Svätý naplní svojou mocou toho človeka, ktorý túži po Božej blízkosti. Ktorý svojím spôsobom života vyjadruje, že chce naplniť Božie plány s jeho životom. Ak si však všetko tvrdohlavo robíme po svojom, Duch Svätý sa vzdiali. Odplašíme ho ako plachú holubicu a nevráti sa dovedy, dokiaľ neuvidí naše srdce pokorné pred Bohom.

Duch Svätý je prirovnávaný aj k ohňu. Mojžišovi sa zjavil v horiacom kríku, Izraelitom v ohnivom stĺpe. V dnešný deň si pripomíname, ako naplnil apoštolov ohnivými jazykmi. On je tým duchovným ohňom, ktorý Pán Ježiš poslal na svet a my si musíme dávať pozor, aby sme ho svojím spôsobom života neuhášali. Aby sme sa krivo nepozerali na druhého človeka s hnevom, závišťou či opovrhnutím. Potom môžeme ten Boží oheň v nás načisto udusiť až zostaneme bez duchovného svetla a tepla.

Oheň pritom čistí, dáva svetlo, teplo, žiaru a pohlcuje veci. Toto robí v nás aj Boží Duch, ak Mu to dovolíme. Čistí náš život od zlých vecí, prepaľuje naše poviazanosti, ktorým otročíme. Dáva nám svetlo v tomto svete plnom duchovnej tmy. Neraz nevieme rozlíšiť čo je pravda, a čo je klamstvo. Ale keď sa necháme Božím Duchom viesť, On nám to ukáže. Dáva nám vnútorné teplo, to znamená radosť až človek ide niekedy z kože vyskočiť. Radosť zo zmyslu života v Bohu, pretože na svete máme súženie, ale Kristus premohol svet.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Duch Svätý je pripodobnený aj vetru. Pri zoslaní Ducha Božieho počuli všetci akoby zvuk vetra. Poznáme pritom rôzne druhy vetra, od jemných vánkov až po vetry so silou hurikánu. Skús sa teda zamyslieť, ako by Duch Svätý mohol priniesť aktivitu do situácie, ktorú prežívaš. Čo by mohlo v tvojom živote práve v tomto období spôsobiť? Dnešok nie je len spomínanie na dávne udalosti. Dnešok môže byť pre mnohých z nás novým začiatkom v sile a moci Božieho Ducha. Modli sa, aby Ti ukázal, ako môže Boží Duch dať tvojmu životu novú dynamiku, nové sily kráčať vpred.

Duch Svätý je pripodobnený aj vínu. Keď boli apoštolovia v Jeruzaleme naplnení Božím Duchom, mnohí sa im posmievali, že sa opili vínom. Víno človeka dostáva do povznesenej, veselej nálady. V Božej blízkosti sa človek cíti byť tiež šťastným, vnútorne vyrovnaným a spokojným. Nemusím užívať antidepresíva, pretože Boží Duch je najlepším vnútorným liekom na všetko, čo si nesiem svojím životom.

Moc Božieho Ducha je veľká a neobmedzená. Prebýva v celých nebesiach, ale napriek tomu sa dokáže udomáčniť v srdciach všetkých veriacich, ktorí majú svoje srdcia otvorené pre Božie konanie s nimi. Naše telá sú chrámom Božieho Ducha. Každý jeden z Jeho vplyvov a prejavov v nás spôsobí vnútornú radosť a šťastie nad Božím konaním v nás. Ak je Duch Svätý pripodobnený vetru, my kresťania sme potom zvonkohrou, na ktorej On hrá. Ak je Boží Duch podobný rose, my kvitneme ako kvety. Ak je Boží Duch podobný plameňu, z našich srdc potom sála žiara. Nech v nás koná čokoľvek, budme vždy ochotní reagovať na Jeho hlas v nás. Nerobme nikdy nič vo vlastnej sile, ale kráčajme v moci a sile Božieho Svätého Ducha.

Amen.